

Виховна робота в ЗЗСО є важливою складовою частиною навчального процесу. Виховання – це процес самовдосконалення та навчання молоді основним принципам самоконтролю своїх думок та вчинків у відповідності з:

- загальними законами розвитку природи;
- індивідуальними можливостями кожної людини;
- загальними для всіх без виключення вимогами суспільства.

Серед виховних напрямів найбільш актуальними виступають патріотичне, громадянське виховання як стрижневі, основоположні, що відповідають як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладають підвалини для формування свідомості нинішніх і прийдешніх поколінь, які розглядатимуть державу як запоруку власного особистісного розвитку, що спирається на ідеї гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності, виваженості, відповідальності, здорового способу життя, готовності до змін.

Центром професійного розвитку педагогічних працівників здійснюється планування, координація виховної роботи, надається методична допомога суб'єктам виховної роботи.

Центр реалізує свою роботу у взаємодії управлінням освіти, закладами загальної середньої та позашкільної освіти Фастівської МТГ, відділом з питань молоді та спорту.

Безпосередню участь у виховному процесі беруть заступники з виховної роботи педагоги-організатори.

I КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Концепція виховної роботи з учнями має бути дієвою основою підготовки в майбутньому до самостійної роботи, активної та творчої

життєдіяльності.

Виховна робота інтерпретується як важливий чинник формування в учнів свідомого патріотизму та відповідальності громадянина України.

Провідною ідеєю виховної роботи є поєднання кращих традиційних методів виховання, що пройшли апробацію в минулі століття, та прогресивних сучасних підходів, що дозволяє позитивно вплинути на психологічний розвиток учнів, а також сформувати їх духовний світ на основі гуманістичних цінностей.

Підхід до виховної роботи побудований на основі концептуальних положень Конституції України, Закону «Про освіту», «Концепції національно-патріотичного виховання дітей та молоді», наказам Міністерства науки і освіти України та іншим законодавчим і нормативно-правовим актам.

Інтеграційні процеси, що відбуваються в Україні, європоцентричність, пробудження громадянської і громадської ініціативи, виникнення різних громадських рухів, розповсюдження волонтерської діяльності, які накладаються на технологічну і комунікативну глобалізацію, міграційні зміни всередині суспільства, ідентифікаційні і реідентифікаційні процеси в особистісному розвитку кожного українця, відбуваються на тлі сплеску інтересу і прояву патріотичних почуттів і нових ставлень до історії, культури, релігії, традицій і звичаїв українського народу.

Тому нині, як ніколи, потрібні нові підходи і нові шляхи до виховання патріотизму як почуття і як базової якості особистості. При цьому потрібно враховувати, що Україна має древню і величну культуру та історію, досвід державницького життя, які виступають потужним джерелом і міцним підґрунтям виховання дітей і молоді. Вони уже ввійшли до освітнього і загальновиховного простору, але нинішні суспільні процеси вимагають їх переосмислення, яке відкриває нові можливості для освітньої сфери.

В основу системи національно-патріотичного виховання покладено

ідею розвитку української державності як консолідуючого чинника розвитку українського суспільства та. української політичної нації. Важливу роль у просвітницькій діяльності посідає відновлення історичної пам'яті про тривалі державницькі традиції України.

Змістовна сторона виховної роботи містить в собі такі основні моменти: забезпечує можливість доступу учнівської молоді до вичерпної інформації з питань досягнень світової та вітчизняної культури; вільного самовизначення студентської молоді в світоглядних позиціях, духовних інтересах і цінностях після подання широкої та об'єктивної інформації про світоглядні позиції,

духовні інтереси та цінності як вітчизняного, так і світового рівня; оволодіння молодими людьми конституційних основ законодавчих актів держави; вироблення необхідності визначення кожною молодою людиною своєї громадянської позиції, любові до Батьківщини, пріоритетності людини, її середовища проживання та всього живого на землі, пріоритетності культури та духовності.

Система виховної роботи базується на виробленій українським народом впродовж багатьох віків системі поглядів, переконань, ідей, ідеалів, традицій, звичаїв. Своєю сутністю вона покликана суттєво вплинути на формування світоглядної позиції молодої людини, на ціннісні орієнтації особистості на основі усталених, перевірених народним досвідом традицій виховання і прогресивних світових педагогічних надбань.

На сучасному етапі розвитку України виникає нагальна необхідність переосмислення зробленого і здійснення системних заходів, спрямованих на посилення патріотичного виховання дітей та молоді - формування нового українця, що діє на основі національних та європейських цінностей:

- повага до національних символів (Герба, Прапора, Гімну України);
- участь у громадсько-політичному житті країни;

- повага до прав людини;
- верховенство права;
- толерантне ставлення до цінностей і переконань представників іншої культури, а також до регіональних та національно-мовних особливостей;
- рівність усіх перед законом;
- готовність захищати суверенітет і територіальну цілісність України.

II ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Патріотичне виховання - складова національного виховання, головною метою якого є становлення самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста і демократа, готового до виконання громадянських і конституційних обов'язків, до успадкування духовних і культурних надбань українського народу, досягнення високої культури взаємин. Воно сприяє єднанню українського народу, зміцненню соціально-економічних, духовних, культурних основ розвитку українського суспільства і держави.

Виховна робота базується на принципах гуманізму, глибокої поваги до особистості, науковому обґрунтуванні основних принципів виховання, які підкреслюють автономію приватної сфери життя учнів,

а також їх особисту зацікавленість до максимально можливої самореалізації у публічній сфері соціально-політичного життя, передбачаючи при цьому свідому і осмислену індивідуальну та колективну відповідальність.

Основними принципами виховної роботи є:

- системність та безперервність;
- структурованість, обґрунтованість завдань різних рівнів виховного процесу;
- конкретність, зв'язок із реальним життям класу, школи

- співвідношення загальнолюдського та національного, суспільного і особистого;
- національно-культурна спрямованість та врахування традицій суспільно-історичного досвіду України у вихованні молоді;
- органічний зв'язок з історією українського народу, з рідною мовою та культурою, з родинними традиціями, народним мистецтвом;
- врахування культурної, географічної, економічної, професійно-демографічної специфіки міста, області та всього регіону;
- диференціація та індивідуалізація системи виховної роботи - врахування художньої талановитості, особливостей фізичного, психічного, соціального, духовного, інтелектуального розвитку учнів, стимулювання активності та розкриття їхньої творчої індивідуальності.

Виховна роботи несумісна з пропагандою насильства, жорстокості, людиноненависницьких теорій, а також із поглядами державно-руйнівного змісту.

Виховна робота, як і освіта в цілому, має світський характер. Втім, це не виключає проведення за необхідності спільних з релігійними організаціями акцій, що мають за мету гуманістичні цілі.

ІІІ МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА КРИТЕРІЇ СИСТЕМИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Головна мета виховного процесу - забезпечення розвитку суспільно активної молоді людини, яка поєднує в собі високу професійну компетентність, широку культурну ерудицію, глибоку духовність, моральність і особисту відповідальність.

Найважливішим пріоритетом національно-патріотичного виховання є формування ціннісного ставлення особистості до українського народу, Батьківщини, держави, нації.

Перед колективом професійного об'єднання заступників з виховної

роботи та педагогів-організаторів Фастівської МТГ ставиться мета виховувати творчих учнів зі всебічно загальнокультурним мисленням, здатними кожне своє рішення піддавати не тільки професійній, а й гуманітарній оцінці.

Зміст головної мети конкретизується у завданнях виховної роботи:

- посилення значення виховного аспекту навчального процесу;
- досягнення збалансованості обсягу інформації та відповідних умов і засобів її подання учням;
- заохочення учнів до самостійної, творчої роботи, яка формує навички самоорганізації та загартовує індивідуальну волю;
- підвищення дисципліни учнів шляхом формування професійної ідентичності, яка містить у собі певні моральні вимоги і сподівання суспільства;
- формування у учнів наукового світогляду;
- вироблення умінь і навичок культури розумової роботи;
- вироблення навичок і звичок моральної поведінки, реалізація яких стала потребою особистості;
- психологічна підготовка студентської молоді до праці та активної взаємодії;
- формування у учнів естетичних почуттів, поглядів і переконань;
- виховання потреби і здатності учня створювати прекрасне;
- формування здорової зміни фахівців-аграрників;
- створення умов для реалізації творчого потенціалу особистості учня, розвитку його нахилів і обдарувань;
- формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, бажання працювати задля розквіту держави;

- виховання у учнів високої мовної культури;
- формування національної гідності, самоповаги на основі успадкування духовних надбань українського народу;
- прищеплення шанобливого ставлення до культури, звичаїв, традицій усіх народів, що населяють Україну;
- формування правової культури, виховання поваги до законів і норм співжиття у своєму колективі і суспільстві;
- активне залучення педагогічного складу до всіх форм виховної роботи.

Головними критеріями ефективності системи виховної роботи є:

- формування у процесі виховання національної свідомості та почуття дієвого патріотизму;
- високий рівень навчальної, науково-дослідницької та соціальної активності;
- дотримання моральних і естетичних норм у суспільному та особистому житті;
- відсутність правопорушень, їх запобігання;
- взаємна повага у спілкуванні педагогів та учнів та між учнями;
- активна участь учнів та вчителів у культурно-просвітницькій діяльності;
- відповідальне та уважне ставлення учнів до власного здоров'я та до здоров'я своїх товаришів;
- вироблення та розвиток екологічної свідомості в дітей.

IV НАПРЯМИ ВИХОВАННЯ

I. Національно-патріотичне виховання:

формування національної свідомості і відповідальності за долю України;
виховання любові до рідної землі, її історії, відновлення і збереження історичної пам'яті;

виховання бережливого ставлення до національного багатства країни, мови, культури, традицій.

виховання поваги до Конституції України, Законів України, державної символіки;

підвищення престижу військової служби, а звідси - культивування ставлення до солдата як до захисника Вітчизни, героя;

усвідомлення взаємозв'язку між індивідуальною свободою, правами людини та її патріотичною відповідальністю;

сприяння набуттю дітьми та молоддю патріотичного досвіду на основі готовності до участі в процесах державотворення, уміння визначати форми та способи своєї участі в життєдіяльності громадянського суспільства, спілкуватися з соціальними інститутами, органами влади, спроможності дотримуватись законів та захищати права людини, готовності взяти на себе відповідальність, здатності розв'язувати конфлікти відповідно до демократичних принципів;

формування толерантного ставлення до інших народів, культур і традицій;

утвердження гуманістичної моральності як базової основи громадянського суспільства;

культивування кращих рис української ментальності - працелюбності, свободи, справедливості, доброти, чесності, обережного ставлення до

природи;

формування мовної культури;

спонукання зростаючої особистості до активної протидії українофобству, аморальності, сепаратизму, шовінізму, фашизму.

Національно-патріотичне виховання спрямоване на розвиток у молодого покоління історичної пам'яті, виховання патріотичних почуттів й готовності працювати на благо Батьківщини, захищати та зміцнювати її міжнародний авторитет. Національно-патріотичне виховання - це засвоєння молодшими поколіннями соціально-культурного досвіду, успадкування духовного надбання українського народу, досягнення високої культури міжнаціональних і міждержавних відносин, формування у молоді кращих рис громадян української держави.

Пріоритетними напрямками національно-патріотичного виховання є:

- формування національної свідомості, любові до рідної землі, свого народу, бажання працювати на благо держави, у якій зростає добробут та збільшуються різноманітні можливості для розвитку кожного громадянина;
- виховання готовності захищати рідну землю та рідну культуру;
- формування високої мовної національної культури;
- виховання дбайливого ставлення до культурних традицій нашого краю та готовності до примноження його культурної спадщини;
- підготовка учнів до активної участі у виборі майбутнього місця роботи як з урахуванням власних бажань та індивідуальних здібностей, так і з урахуванням потреб регіону, що є вимогою часу та запорукою працевлаштування випускників;
- формування готовності до активного обміну здобутками духовної культури між всіма народами, які проживають в Україні та за її межами,

подолання комплексів провінціалізму та національної меншовартості.

Основними формами національно-патріотичного виховання є:

- поглиблення знань з історії України, вітчизняної філософії та культури, витоків та розвитку національного державотворення;
- володіння українською мовною культурою та свідоме відтворення в навчальному процесі і за його межами україномовного середовища;
- організація походів, екскурсій до музеїв, зустрічі з ветеранами праці та бойових дій, ветеранами збройних сил України, поїздки пам'ятними місцями, створення спортивно-технічних гуртків, проведення кураторами організаційно-виховних годин, проведення бесід з історії українського війська, книжкові виставки в читальних залах тощо.

Національно-патріотичне виховання підпорядковане цілеспрямованому втіленню в життя української ідеї державотворення, національної консолідації народу України та національної злагоди як провідних ідейних домінант цивілізованого розвитку суспільства

2. Інтелектуально-духовне виховання:

- розвиток пізнавального інтересу, творчої активності, мислення;
- виховання потреби самостійно здобувати знання та готовності до застосування знань, умінь у практичній діяльності;
- реалізація особистісного життєвого вибору та побудова професійної кар'єри на основі здібностей і знань, умінь і навичок;
- виховання здатності формувати та відстоювати власну позицію;
- формування особистісного світогляду як проекції узагальненого світосприймання.

Інтелектуальне виховання забезпечує розвиток культури мислення,

розумових та інтелектуальних здібностей учнів. Розумове виховання проводиться шляхом проведення різноманітних науково-практичних конференцій, «круглих столів», семінарів, готуючись до яких учень самостійно працює над написанням доповіді, виступу, промови. У такий спосіб молодь розвиває навички науково-пошукової роботи, привчається до самостійного вирішення наукових проблем, застосовує різні підходи в інтерпретації дискусійних питань тощо.

3. Громадянсько-правове виховання:

- прищеплення поваги до прав і свобод людини та громадянина;
- виховання поваги до Конституції, законів України, державних символів України;
- виховання громадянського обов'язку перед Україною, суспільством: формування політичної та правової культури особистості;

залучення студентської молоді до участі у добродійних акціях і розвитку волонтерського руху.

Основною метою громадянського виховання учнівської молоді в ЗЗСО є створення сприятливих умов для формування особистості учня як громадянина-патріота, громадянина-фахівця, громадянина- демократа.

Головними завданнями громадянського виховання є формування у учнів:

громадянської самосвідомості, що ґрунтується на ідентифікації з Україною, на вірі у майбутнє своєї держави, на прихильності до державних інтересів, на почутті громадянської гідності;

професійних якостей, з урахуванням вимог ринкових відносин та потреб аграрної галузі України;

- шанобливого ставлення до української мови, культури, звичаїв,

духовних надбань українського народу;

правової культури, громадянської дисциплінованості та відповідальності;

- політичної культури та якостей необхідних для життєдіяльності в сучасних умовах побудови громадянського суспільства: демократичності, ініціативності, толерантності, критичного мислення тощо;

- прихильності до загальнолюдських цінностей: гуманності, порядності, справедливості, миролюбності, шанобливого ставлення до культури, звичаїв, традицій усіх народів, що населяють Україну;

- екологічної культури, набуття вмінь працювати за фахом, не завдаючи шкоди навколишньому середовищу, а відновлюючи його;

- свідомого ставлення до праці, працелюбності, готовності до праці задля розвитку держави;

- мотивації до самопізнання та самовиховання, навичок самореалізації.

Основними шляхами реалізації поставлених завдань визначено:

- науково обґрунтовані розробки організації системи громадянського виховання;

- підготовка педагогічних працівників до створення умов для формування громадянськості учнівської молоді;

- проведення з метою обміну досвідом роботи науково-практичних семінарів, практично-методичних нарад з проблеми формування громадянськості учнів;

- підвищення ефективності формування громадянськості педагогічними працівниками;

- впровадження ефективних технологій формування громадянськості учнів;

- діагностика сформованості громадянських якостей учнів та відповідно корекція виховної роботи;
- створення умов для участі учнівської молоді у громадському житті через систему учнівського самоврядування, інформування про діяльність молодіжних та учнівських організацій;
- організація змістовного дозвілля зі спрямованістю на формування громадянських якостей учнів;
- сприяння самоорганізації та самовихованню.

У структурі системи виховної роботи важливе місце посідає правове виховання, яке спрямоване на виховання правової культури учнівської молоді та поваги прав і свобод людини і Громадянина, розширення знань, застосування на практиці законів держави.

Особливістю сучасного правового виховання є те, що в українському суспільстві формування законослухняного громадянина ще знаходиться на стадії становлення, не повністю завершено також формування правової бази життя суспільства і держави.

Метою правового виховання є:

- виховання глибокої поваги до Конституції України та національно-державної символіки;
- формування правової свідомості шляхом надання учням ґрунтовних знань про права та обов'язки людини і громадянина;
- формування почуття особистої відповідальності, яке ґрунтується на розумінні внутрішнього взаємозв'язку між ідеями свободи, правами людини та її обов'язками перед суспільством, державою та колективом;
- вироблення таких стереотипів поведінки, для яких характерними є запобігання випадкам порушення чинного законодавства, громадського

порядку, попередження злочинів.

Для підвищення компетентності учнів у правових та економіко-правових питаннях, правових аспектах професійної діяльності діють консультаційні пункти, проводяться семінари, рольові та ділові ігри.

Правове виховання здійснюється як під час навчального процесу, так і через позааудиторну діяльність, проводяться бесіди, семінари, бібліотечні виставки тощо. Важливим суб'єктом правового виховання є учнівське самоврядування.

4. Моральне виховання:

- формування почуття власної гідності, честі, свободи, рівності, працелюбності, самодисципліни;
- формування моральної культури особистості, засвоєння моральних норм, принципів, категорій, ідеалів суспільства на рівні власних переконань;
- становлення етики міжетнічних відносин та культури міжнаціональних стосунків.

Без уміння людини жити у суспільстві за законами добра та справедливості не можна говорити про високий рівень її духовності. Характерні особливості морального виховання полягають у тому, що воно спрямоване на формування певних моральних якостей особистості; використання різних засобів виховання і, щонайперше, власний приклад та силу громадської думки. Мотиви поведінки людини у значній мірі характеризують її моральну культуру. Потреба у сумлінному виконанні громадських, трудових, сімейних зобов'язань є складним синтезом цілеспрямованого процесу виховання, з одного боку, і особистої свідомої мотивації, з іншого боку.

Розумна виваженість у надмірній демонстрації емоцій забезпечує

оптимальну організацію життя людини, допомагає уникнути конфліктів, підвищує авторитет особистості, без якого не можлива успішна професійна діяльність. На різних рівнях культурно-виховної роботи слід підвищувати роль громадської думки, яка виступає оцінюючою та регулюючою моральною силою.

При вирішенні конкретних виховних завдань в закладах, класах, мають враховуватись особливі умови морального виховання в період трансформації суспільних відносин. Найважливішими з них є властивий частині молоді моральний нігілізм, який пов'язаний з кризовими явищами в соціально-економічній сфері та незавершеністю процесу становлення провідних моральних цінностей сучасного українського суспільства; деякий розрив між інформованістю і моральною та громадською зрілістю, що притаманний певній частині учнів.

Зміст морального виховання ґрунтується на світоглядних орієнтирах, органічно пов'язаних з принципами Конституції України, вищих гуманістичних моральних цінностях, вироблених загальнолюдським суспільним розвитком, повазі до особи молодої людини в процесі її підготовки до участі у професійній діяльності, громадському і культурному житті.

Виховання моральних переконань учнів у освітньому процесі здійснюється в атмосфері високої вимогливості, принциповості, чесності, відповідальності та взаємодопомоги, яка створюється педагогами а учнями .

5. Екологічне виховання:

- формування основ глобального екологічного мислення та екологічної культури;

- оволодіння знаннями та практичними вміннями раціонального природокористування;
- виховання почуття відповідальності за природу як національне багатство;
- виховання готовності до активної екологічної та природоохоронної діяльності.

Досягненню мети екологічного виховання - формуванню стійких природоохоронних переконань, готовності застосувати знання, уміння у власному житті, приватному чи на підприємстві, сприяє використання пошукових форм навчання, а також методів самоосвіти, особиста зацікавленість учнів. Сучасні зміни в системі світоглядних та ціннісних орієнтацій, в психології українського народу створюють особливий контекст екологічного виховання. Екологічні проблеми є загальними для кінця XX - початку XXI століття, але в Україні екологічна криза поглибилась у зв'язку з аварією на Чорнобильській АЕС та її наслідками.

Основною метою екологічного виховання є формування екологічної культури особистості як форми регуляції взаємодії людини з природою.

Основними засобами та формами екологічного виховання є:

- засвоєння різнобічних знань про навколишнє середовище;
- вироблення у учня здатності аналізувати негативні наслідки природоперетворюючої діяльності людини;
- формування таких ціннісних орієнтацій у ставленні до природи, які передбачають, що природа є активним учасником екологічної комунікації, а не лише пасивним об'єктом експлуатації;
- набуття умінь і навичок щодо вирішення екологічних проблем на різних рівнях в тому числі і регіональному;

- безпосередня участь у природоохоронних діях, участь у роботі добровільних організацій з захисту природи;
- виділення екологічного компоненту в більшості навчальних дисциплін, активна участь в екологічній пропаганді.

Під інтелектуальним рівнем розуміється формування знань про довкілля, закони його існування, характер впливу сільськогосподарських підприємств, екологічно безпечні методи ведення господарства. Операційний рівень виховання передбачає оволодіння екологічними вміннями.

За допомогою бесід, диспутів, ділових ігор на семінарах формується вміння правильно поводитися в умовах забруднення довкілля чи його окремих середовищ: води, повітря, ґрунту, продуктів харчування.

6. Естетичне виховання:

- розвиток естетичних потреб і почуттів, художніх здібностей і творчої діяльності;
- формування у молоді естетичних поглядів, смаків, які ґрунтуються на українських народних традиціях та кращих надбаннях світової культури;
- вироблення умінь примножувати культурно-мистецькі надбання народу, і відтворювати прекрасне у повсякденному житті.

Естетично-художнє виховання передбачає формування естетичного ставлення до дійсності, творчої активності студентської молоді. Естетична культура особи є емоційним виявом її цілісної духовної культури. Формування естетичної культури визнано інтегруючим напрямом культурно-виховної роботи. Естетичне виховання спрямоване на формування мотивацій в професійній діяльності, а також в організації дозвілля та побуту з точки зору уявлень про красу та гармонію. Гармонійно розвинута особистість неможлива без естетичної компоненти.

Основні завдання естетичного виховання:

- формування естетичної свідомості шляхом засвоєння учнями системи естетичних знань, національних естетичних цінностей, набуття загальнокультурного світогляду,
- виховання естетичного ставлення до дійсності через впровадження естетичних норм у практику професійної діяльності та в побут;
- розвиток естетичних відчуттів, переживань, уміння розрізняти прекрасне і потворне, трагічне і комічне, героїчне і вульгарне в житті суспільства і окремої особистості;
- формування естетичних здібностей, навичок ідейно-естетичної оцінки дійсності та її філософського відтворення відповідно до свого естетичного ідеалу.

В естетичному вихованні використовується духовно-культурний потенціал всіх дисциплін. Важливим є знайомство учнів з технічною естетикою, що сприяє не лише підвищенню загальної культури учня, а й додає знань та навичок для майбутньої професійної діяльності.

Естетичному вихованню учнів сприяють вивчення сучасної культури, історії філософії в просторі культури, філософії релігії, а також робота гуртків, клубів за інтересами, студій, участь учнів у художній самодіяльності, відвідування музеїв, лекторіїв, кінофестивалів, фестивалів мистецтв, художніх виставок, зустрічі з письменниками, артистами тощо.

7. Трудове виховання:

- формування особистості, яка свідомо та творчо ставиться до праці в умовах ринкової економіки;
- формування почуття господаря та господарської відповідальності;

- розвиток умінь самостійно та ефективно працювати.

Трудове виховання передбачає формування творчої, активної, працелюбної особистості, яка має професійну майстерність, розвинені ділові якості, відповідальність, готовність до життєдіяльності в умовах ринкових відносин. Всі ці якості є цінними за будь-яких соціально-економічних обставин. Саме на цьому ставиться наголос у виховній роботі.

Засобами та формами трудового виховання є:

- оволодіння правовими основами економіки, економічна освіченість та культура, усвідомлення свого місця в системі суспільного розподілу праці, що породжує активне свідоме ставлення до власної професійної діяльності;

знайомство, використання та поширення позитивного досвіду застосування професійних знань і навичок, формування новаторського підходу до власної справи, притаманного життю в умовах ринкової економіки;

- поважне ставлення до власності, що формує справжні риси господаря та власника;

- критичне ставлення до всіх відомих економічних форм і методів діяльності, бачення їх певних переваг та недоліків в конкретних соціально-історичних та практичних умовах;

- дійове використання системи та критеріїв оцінок знань та вмінь учнів у вихованні поважного ставлення до праці;

- оволодіння навичками професійної майстерності;

- всі форми практики та різноманітні конкурси, які сприяють становленню професійної майстерності та вихованню любові й поваги до майбутньої професії;

- проведення зустрічей з провідними спеціалістами в майбутній

фаховій діяльності та діловими людьми різних галузей економіки;

Трудове виховання пов'язане з навчальною діяльністю, з участю в роботі наукових гуртків, конференцій, з вивченням додаткових навчальних курсів, з оволодінням робітничими професіями.

8. Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя:

- виховання відповідального ставлення до власного здоров'я, здорового способу життя;
- формування знань і навичок фізичної культури в житті людини;
- забезпечення повноцінного фізичного розвитку учнів;
- фізичне, духовне та психічне загартування;
- формування потреби у безпечній поведінці, протидія та запобігання негативним звичкам, профілактика захворювань;
- створення умов для активного відпочинку учнів.

Фізичне виховання спрямоване на розвиток у учнів потреби здорового способу життя як невід'ємного елемента загальної культури особистості, протидія факторам, що негативно впливають на здоров'я колективу, вироблення вмінь самостійного використання методів і форм фізичної культури в трудовій діяльності та у відпочинку. Основним завдання фізичного виховання є підтримка соціально обґрунтованого рівня фізичної підготовки учнів, формування здорового способу життя, сприяння розвитку колективізму в житті та в роботі. Фізичне виховання реалізується в процесі всієї життєдіяльності ЗЗСО: на заняттях з фізкультури, у роботі спеціальних медичних груп та груп лікувальної фізкультури, у роботі спортивних секцій, спортивних клубів, у проведенні спортивних змагань, турнірів, спартакіад. У позанавчальний час учні мають можливість займатися фізичною культурою і спортом у численних секціях.

У ОРГАНІЗАЦІЯ ВИХОВНОЇ РОБОТИ

ЗЗСО	Напрямки виховної роботи	ПІБ відповідальних
Фастівський академічний ліцей № 9	Інтелектуально-духовне виховання	Суша Ганна Володимирівна
Фастівецький ЗЗСО I-III ст.	Екологічне виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Салієнко Тетяна Георгіївна, Литвиненко Софія Сергіївна
Малоснітинський академічний ліцей	Національно-патріотичне виховання	Кращенко Надія Георгіївна Войтенко Андрій Леонідович Пирко Леся Олександрівна Лазовська Ірина Степанівна
СЗОШ I-III ст. № 4	Громадянсько-правове виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Полулях В.А., Петрейко О.О.
Оленівська гімназія	Національно-патріотичне виховання, Екологічне виховання	Рослова Ганна Юріївна
ЗОШ I-III ст. №1	Національно-патріотичне виховання	Кайдаш Т. Ю., Анашкіна Т. А., Воробйова А. Г.
ЗЗСО II-III ст. з інституційною формою навчання	Національно-патріотичне виховання, Громадянсько-правове виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Корінна В.П.
НВК «ЗОШ I-III ст. № 7 – ЦВПК «Гарт»	Національно-патріотичне виховання, Громадянсько-правове виховання, Екологічне виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Блейчик Оксана Віталіївна
Фастівський академічний ліцей № 2	Національно-патріотичне виховання, Екологічне виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Шкандиба А.В., Острікова В.О.
ЗОШ I-III ст. № 5	Національно-патріотичне виховання, Естетичне виховання	Усова Оксана Андріївна

Веприцький ЗЗСО І-ІІІ ст.	Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Горобець Т.В., Хоменко Г. А.
	Національно-патріотичне виховання, Екологічне виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Ничик М.В.
Великоснітинський ЗЗСО І-ІІІ ст.	Національно-патріотичне виховання, Екологічне виховання, Фізичне виховання та утвердження здорового способу життя	Ничик М.В.
Великомотовилівський НВК «ЗЗСО І-ІІІ ступенів-дитячий садок»	Національно-патріотичне виховання	Перепелиця І. С.
НВК «ДНЗ – ЗОШ І-ІІІ ст. № 3»	Естетичне виховання	Постоногова, Вдовенко

